

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Ρ. – ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Γράφει ο Γιάννης Σταματόπουλος, SV1HE

ΤΑ ΙΔΡΥΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΕΡ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ

Αμέσως μετά την έκδοση των 7 «προσωρινών αδειών κατοχής και λειτουργίας ερασιτεχνικών σταθμών ασυρμάτου» οι

1. Γεώργιος Ζαρίφης, Υποστράτηγος Στρατιωτικής Δικαιοσύνης SV1AA
2. Γεώργιος Βερναρδάκης, Ραδιοτεχνίτης και έμπορος υγρών καυσίμων SV1AB
3. Αθανάσιος Κουκούλης, Ραδιοηλεκτρολόγος Β' SV1AC
4. Αναστάσιος (Αδαμάντιος;) Λιανός, Τμηματάρχης Πολιτικής Αεροπορίας SV1AD
5. Σωκράτης Κουτροβής, Μηχανολόγος/ Ηλεκτρολόγος, Διευθυντής Δ.Ε.Η. SV1AE
6. Μιχάλης Ψαλίδας, Μηχανολόγος/ Ηλεκτρολόγος, Ραδιοηλεκτρολόγος Α', Μηχανικός Α' Ε.Ι.Ρ. SV1AF και
7. Γεώργιος Γεράρδος, Ραδιοηλεκτρολόγος Β' SV1AG

συγκεντρώθηκαν ένα βράδυ στο εργαστήριο του Γεράρδου στην οδό Πεσματζόγλου και σε ψηφοφορία που έκαναν με ψήφους 5 υπέρ και 2 κατά απεφάσισαν το ταχύτερον την ίδρυση της ΈΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ. Η μειοψηφία πρότεινε να αναμείνουν τουλάχιστον 6 μήνες, μήπως το Υπουργείο προωθήσει Νόμο!

Το Ιδρυτικό Καταστατικό που συνετάγη υπεγράφη στην κατοικία του Κωνσταντίνου (Στάντη) Φραγκίδη (μετέπειτα SV1BU) από τα ιδρυτικά μέλη, που ήταν εκτός των 7 ανωτέρω, και οι

8. Μαυρόπουλος Μάρκος, Φαρμακοποιός SV1AH
9. Φραγκίδης Κωνσταντίνος, φοιτητής ΕΜΠ SV1BU
10. Αντωννάκης Γεώργιος, Ραδιοηλεκτρολόγος Β'
11. Ζαφειρίου Νικόλαος (Παναγιώτης;)
12. Τσιριγώτης Ιωάννης, Έργοδηγός ΕΙΡ
13. Κανελιάς Αθανάσιος, Ραδιοηλεκτρολόγος Β'
14. Μπάφαλης Θεόδωρος, Ραδιοηλεκτρολόγος Β'
15. Γιαννόπουλος Ιωάννης, Ραδιοηλεκτρολόγος Α', Αρχιμηχανικός ΕΙΡ
16. Παναγιωτόπουλος Γεώργιος, Ραδιοηλεκτρολόγος Β'
17. Βελλής Β.
18. Δημητρίου Δ.
19. Πουρνάρας Γ.
20. Βερυκοκάκης Ελευθέριος (Μιχαήλ;), έμπορος φωτογραφικών και κινηματογραφικών μηχανών
21. Στασινόπουλος Α., Ραδιοηλεκτρολόγος Β'
22. Ραυτόπουλος Ο. Ραδιοηλεκτρολόγος Β'

Το υπογεγραμμένο καταστατικό δημοσιεύθη και εγκρίθηκε από το Πρωτοδικείο Αθηνών στις 28 Μαρτίου 1958 με την υπ' αριθμόν απόφαση 6567.

Κύριος σκοπός της ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ είναι η δια Νόμου αναγνώριση του Ραδιοερασιτεχνισμού στην Ελλάδα, η διάδοση του Ραδιοερασιτεχνισμού, η προαγωγή των συμφερόντων Υπηρεσιών Ερασιτέχνη, η πρόοδος της τέχνης και τεχνικής των Ραδιοεπικοινωνιών, η προώθηση των σχέσεων φιλίας μεταξύ των Ραδιοερασιτεχνών,

Σε περίπτωση διάλυσης της ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ, τα υπάρχοντα αυτήν την περίοδο περιουσιαστικά στοιχεία θα δωρίζονται στο ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ.

Για την εγγραφή μέλους στην ΕΕΡ απαραίτητη προϋπόθεση ήταν η πρόταση δυο μελών.

Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο της Ενώσης Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών αποτελούσαν οι Γ. Ζαρίφης SV1AA Πρόεδρος, Γ. Βερναρδάκης SV1AB Αντιπρόεδρος, Σ. Κουτροβής SV1AE Γραμματέας, Γ. Γεράρδος SV1AG Ταμίας, και μέλη Α. Κουκούλης SV1AC, Μ. Ψαλίδας SV1AF και Α. Λιανός SV1AD. Η συνεδρίαση έγινε στις 14 Ιουλίου 1958 στο σπίτι του Προέδρου στην οδό Ζαΐμη 26.

Δύο ήταν τα μεγαλύτερα προβλήματα που βασάνιζαν το Δ.Σ. της ΕΕΡ από την πρώτη στιγμή της ιδρύσεώς της: Η ψήφιση Νόμου που να κατοχυρώνει την Υπηρεσία Ραδιοερασιτέχνη, και η εξεύρεση μόνιμης, ιδιόκτητης στέγης, πρόβλημα που υπήρχε για πολλά χρόνια.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΕΕΡ

Οι συναντήσεις των μελών γίνονταν κάθε Τετάρτη στα σπίτια των μελών, προτείνοντας τις περισσότερες φορές το σπίτι του Στάντη, που ήταν στο κέντρο της Αθήνας. Αργότερα όταν τα μέλη αυξήθηκαν λίγο, οι συγκεντρώσεις της Τετάρτης γίνονταν σε ζαχαροπλαστεία, στην αρχή στο Πικαντίλυ, στην οδό Πανεπιστημίου, όπου άρχισε και ο διαγωνισμός «κατεδάφισης» μεταξύ των Βερναρδάκη και Γεράρδου, αργότερα στη λεωφόρο Συγγρού στου Παπασπύρου και κάποιες φορές στα γραφεία του συλλόγου ΣΕΡΕ.

Μετά τις κατά καιρούς συναντήσεις σε διάφορα σημεία της Αθήνας των Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών, το 1965 η ΕΕΡ κατόρθωσε να ενοικιάσει ένα δωματάκι για γραφείο σε μία πολυκατοικία στην οδό Χαβρίου, αριθ. 9 στον 3ο οροφο, κοντά στην οδό Κολοκοτρώνη, όπου γίνονταν οι συγκεντρώσεις των μελών κάθε Τετάρτη 7,30 έως 9,30 μμ.

Εκεί απέκτησε και τα πρώτα περιουσιακά της στοιχεία. Το πρώτο ήταν ένας βομβητής με χειριστήριο Μορς, πιθανόν κατασκευής Γιάννη Τσιβίδη SV1CZ, που ήταν μέλος της εξεταστικής επιτροπής, και ο Δημήτρης SV1SE τον είχε βαφτίσει «ΙΕΡΟΕΞΕΤΑΣΤΗ»!, ή ο Γιώργος Βερναρδάκης SV1AB, τον οποίο αποκαλούσαν Αλφα-Βήτα, Αλή-Μπαμπά, Αμπέ, ονομάστηκε και «Πατέρας των VHF», επειδή έσπειρε το μικρόβιο και δημιουργήθηκε τότε ο πρώτος πυρήνας των VHF.

Επίσης την ίδια εποχή ο Κώστας Λυκιαρδόπουλος SV1CC χάρισε στη ΕΕΡ μία γραφομηχανή μάρκας OLIVETTI και έκανε την εμφάνισή του και ένας πολύγرافος. Με τον πολύγραφο αυτό τυπώθηκαν την εποχή αυτή μερικά 6/σέλιδα δελτία που θεωρούνται πρόγονοι του SV NEA, αφού το Δ.Σ. της ΕΕΡ στις 15 Μαρτίου 1965 αποφασίζει να εξετασθεί αν υπάρχει δυνατότητα να εκδοθεί περιοδικό, που ν' απευθύνεται στα Μέλη! Πραγματικά με ευθύνη του Γενικού Γραμματέα κυκλοφόρησε τον Ιούλιο του 1965 το πρώτο μηνιαίο «Δελτίον της Ενώσεως Ελλήνων Ραδιοερασιτεχνών», φυσικά τυπωμένο με τον πολύγραφο της ΕΕΡ!

Τον Αύγουστο 1965 εκδόθηκε το 2ο φυλλάδιο, το οποίο περιέγραφε, εκτός των άλλων και κατασκευή δέκτη VHF με τρανζίστορ, μελέτη του Γιάννη Τσιβίδη SV1CZ. Στο ίδιο δελτίο το ΔΣ της ΕΕΡ με ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση αναγγέλλει την συνέχιση της έκδοσης του Δελτίου, το οποίο θα αποστέλλεται ταχυδρομικώς στα μέλη και ελπίζει ότι «θα αποβή πολύτιμο βοήθημα δια τους Έλληνες Ραδιοερασιτέχνας, αφού θα συμπεριλαμβάνει εκτός από την κίνηση του Ραδιοερασιτεχνισμού εις την Ελλάδα και όλο τον κόσμο, αλλά και χρήσιμες πληροφορίες τεχνικής φύσεως, και θα αποτελεί τον συνδετικόν κρίκο των Ραδιοερασιτεχνών, για ένα ακόμη λόγο, αφού η φτωχή ελληνική βιβλιογραφία σε

ό,τι αφορά τον Ραδιοερασιτεχνισμό, καθιστά την έκδοση του ΔΕΛΤΙΟΥ τούτου πλέον απαραίτητο για τους Ραδιοερασιτέχνες, έτσι το ΔΕΛΤΙΟ θα εκδίδεται κάθε μήνα, με σκοπό τη σύσφιξη των Ραδιοερασιτεχνών στην Ελλάδα, καθώς επίσης και την αντάλλαγή πληροφοριών μεταξύ όλων των συναδέλφων για το επιστημονικό μας Hobby».

Το ξεκίνημα των VHF από τον SV1AB άναψε φωτιές και ήταν πανευτυχής όποιος είχε ένα κρύσταλλο στους 8 μεγακύκλους, που ήταν απαραίτητος για την κατασκευή transverter για τα 2 Μέτρα. Τότε μεταξύ των Μελών άρχισε ένας κατασκευαστικός πυρετός για διάφορες ραδιοερασιτεχνικές κατασκευές.

Επειδή όμως τα δόκιμα μέλη συνεχώς αυξάνονταν και ο χώρος στην οδό Χαβρίου ήταν πολύ μικρός, το ΔΣ αποφάσισε την μεταφορά του εντευκτηρίου της ΕΕΡ στην περιοχή του Λυκαβηττού, στην οδό Κλεομένους αριθ. 57, όπου συνεχίστηκαν οι συγκεντρώσεις, κάθε Τετάρτη 7-10 μμ.

Ένα καλοκαιρινό απόγευμα του 1966 - όπως θυμάται - ο τότε Πρέσβης Βασίλης Βιτσαξής F6AIK (μετέπειτα SV1IQ) είχε επιστρέψει από την Πρεσβεία στην Αθήνα για υπηρεσιακούς λόγους. Ο πολύ καλός φίλος του Σωκράτης Κουτροβής SV1AE τον επήρε με το αυτοκίνητο του, για να τον φέρει στο «ΝΕΟ» γραφείο της ΕΕΡ, ώστε να γνωρίσει και άλλους νέους Ραδιοερασιτέχνες. Εκεί κάτω από τον Λυκαβηττό όταν έφτασαν, κοίταξε να βρει κάποια θέση να θαυμάσει την όμορφη Αθήνα, τότε που ακόμα το γκριζοκόκκινο θανατηφόρο νέφος δεν είχε κάνει την εμφάνισή του. Όμως δυστυχώς καμία θεά δεν υπήρχε, αφού η γύρω περιοχή ήταν κτισμένη με πανύψηλα κτίρια.

Ο Σωκράτης τον οδήγησε σ' ένα ημιυπόγειο, όπου είδε μερικές καρέκλες μονάχα και ένα ξύλινο τραπεζάκι, όπου ένας νέος με ένα βομβητή Μορς έκανε εξάσκηση. Δεν υπήρχε τίποτα που να θυμίζει ότι ο χώρος αυτός είναι εντευκτήριο Ραδιοερασιτεχνών, όχι μόνο σταθμός ασυρμάτου, αλλά ούτε κάποια αφίσα, φωτογραφία ή κάτι σχετικό.

Σε λίγα λεπτά ο Γεώργιος Γεράρδος SV1AG τοποθέτησε μία κινηματογραφική μηχανή προβολής 16 χιλιοστών και άρχισε να προβάλλει το φιλμ, που αυτός είχε φροντίσει να παραχωρήσει η ARRL στην ΕΕΡ.

Φεύγοντας ο Βασίλης είπε στο Σωκράτη ότι του «έπεσαν τα μούτρα, ότι σοκαρίστηκε αφάνταστα, με το χάλι που είδε, δεν είναι δυνατόν ένας τέτοιος χώρος να είναι εντευκτήριο Ραδιοερασιτεχνών». Του είπε ότι έχει επισκεφτεί ενώσεις σ' όλον τον κόσμο, ακόμη και στην Νότιο Αμερική, βλέπεις τις Ενώσεις να διαθέτουν παλάτια, με κίονες, μπαίνοντας μέσα υπάρχουν χώροι συνεδριάσεως, προβολής, διδασκαλίας, αναψυχής, σαλόνια και ό,τι άλλο μπορεί να υπάρχει σε πολυτέλεια.

Δύο – τρία χρόνια αργότερα, όταν ο φίλος Γιώργος Γεράρδος SV1AG του ζήτησε να συμβάλει και αυτός, από την πλευρά του με την ιδιότητα του Πρέσβη στο Υπουργείο Εξωτερικών για την ψήφιση Νόμου, είχε έναν επιπλέον λόγο να συναινέσει, ύστερα από την επίσκεψη που είχε κάνει στο υπόγειο του Λυκαβηττού, με την ελπίδα να ξεφύγει η ΕΕΡ από αυτήν την κακομοιριά.

Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΟ ΓΥΨΟ

Έφθασε και ο Απρίλιος του 1967, λίγες ημέρες πριν το Πάσχα. Είναι γεγονός ότι σ' όλη τη χώρα, η οποία βρισκόταν σε προεκλογική περίοδο, υπήρχε ένα έντονα ηλεκτρισμένο περιβάλλον και από τις δυο μεγάλες παρατάξεις, διαδόσεις από στόμα σε στόμα μετέφεραν διάφορα σενάρια «οι εκλογές θα γίνουν κανονικά!» ή «ο Βασιλεύς έχει λάβει απόφαση να κηρύξει δικτατορία!».

Η 21η Απριλίου 1967 ξημέρωσε με εμβατήρια από το ραδιόφωνο και κομμένη την τηλεφωνική επικοινωνία. Κάποιοι Ραδιοερασιτέχνες άκουγαν στρατιωτικές μονάδες να επικοινωνούν στους 5

Μεγακύκλους SSB, άλλοι άνοιξαν τα ραδιόφωνα στα βραχέα, θυμήθηκαν το κατοχικό BBC...

Τα αστυνομικά τμήματα ειδοποίησαν τους λιγοστούς τότε Ραδιοερασιτέχνες να προσκομίσουν τους ασυρμάτους για σφράγιση. Δεν έγινε γνωστό αν υπήρξε προσυεννόηση, πάντως οι περισσότεροι έβαλαν μέσα σε χαρτοκιβώτια ό,τι άχρηστο υλικό είχαν, το έδεσαν με σπάγγο, το αστυνομικό τμήμα σφράγισε με βουλοκέρι και τους τα έδωσαν προς φύλαξη υπ' ευθύνη τους!

Στον Γιώργο Γεράρδο η σφράγιση έγινε στο εργαστήριό του, σφράγισαν με βουλοκέρι ένα παλιοδέκτη από αγγλικό άρμα, ένα χαρτοκιβώτιο με διάφορα εξαρτήματα, ότι μέσα είναι ο πομπός, και φυσικά ο πολύγραφος μεταφέρθηκε από την ΕΕΡ στο εργαστήριό του και σφραγίσθηκε και αυτός σαν διαβολομηχάνημα, επικίνδυνο για την «ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ».

Λίγες ημέρες αργότερα, πηγαίνοντας εκεί ο Γιάννης SV1HE, ο Γεράρδος του παρέδωσε ένα χαρτοκιβώτιο που μέσα είχε βάλει το τροφοδοτικό του κανονικού του δέκτη, λέγοντάς του να το μεταφέρει στο δικό του σπίτι, με την παρατήρηση, «αν σε σταματήσει κάποιος και σε ρωτήσει τι είναι αυτό που κουβαλάς, λέγε ότι το επήρες από το Μοναστηράκι, αν σε ρωτήσουν αν γνωρίζεις τον Γεράρδο μην αρνηθείς». Ευτυχώς μέχρι τα Πατήσια δεν συνέβη τίποτα. Ύστερα από πολλά χρόνια κάποιιοι από την ΕΕΡ, που δεν γνώριζαν την αξία αυτού του δέκτη, τον εγκατέλειψαν στα άχρηστα της οδού Αχιλλέως, τυχεράκιας ήταν ο Γιώργος SV1EO που τον μάζεψε.

Μετά από μερικές ημέρες κάποιος ραδιοερασιτέχνης μαγνητοφώνησε συνομιλίες Ιταλών ραδιοερασιτεχνών, που εσχολίαζαν τα γεγονότα στην Ελλάδα, έλεγαν δεν θα ξαναακουστούνε Έλληνες, διότι είναι φυλακή ή εξορία, αφού είχαν παράνομες άδειες! Η κασέτα αυτή, αφού πέρασε από 40 κύματα και 100 πόρτες, έφτασε στην κορφή της Δικτατορίας! Το καθεστώς, για να φανεί δημοκρατικό, διέταξε να εκδοθούν άδειες σε όσους είχαν άδεια ερασιτεχνικού σταθμού ασυρμάτου, αφού ελεγχθεί η νομιμοφροσύνη τους από την ΚΥΠ. Την νέα άδεια θα εξέδιδε η Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών.

Στη συνέχεια, αφού διαπίστωσαν ότι τίποτα δεν είχαν να φοβηθούν από τους ερασιτέχνες, για να δίνουν άδειες, έδωσαν εντολή στην ΕΕΡ να χορηγεί βεβαιώσεις στα μέλη της, φυσικά σ' όσους διαπιστώνει ότι είναι ικανοί να χειρίζονται Ερασιτεχνικό Σταθμό Ασυρμάτου. Τέτοιες βεβαιώσεις το ΔΣ της ΕΕΡ υπέγραφε ελάχιστες, επειδή υπήρχε ο φόβος μήπως κάποιος φανεί ότι παρεκτράπη και της αφαιρεθεί αυτό το προνόμιο.

Πολλοί σπουδαστές της Σχολής Ηλεκτρονικών «ΑΤΟΜ», που δεν έπαιρναν βεβαίωση από την ΕΕΡ, ίδρυσαν τότε την «ΕΘΝΙΚΗΝ ΈΝΩΣΗΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΩΝ - ΕΕΕΡ». Εύκολα έπαιρναν την βεβαίωση και αν ήσαν «ΚΑΘΑΡΟΙ» (με καθαρό ποινικό μητρώο), αποκτούσαν εύκολα την πολυπόθητη άδεια. Μερικοί δεν ασχολήθηκαν καθόλου με την ερασιτεχνική εκπομπή, άλλοι όμως υπήρξαν «αστέρια στο ραδιοερασιτεχνικό στερέωμα».

Μέσα στο 1968 η Γενική Ασφάλεια κάλεσε τον τότε Πρόεδρο της ΕΕΡ Σωκράτη Κουτρουβή SV1AE να υποβάλει την παραίτησή του, ταυτόχρονα απελύθη από την ΔΕΗ, όπου υπηρετούσε σαν Τεχνικός Διευθυντής, με την κατηγορία ότι ήταν φίλος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη!

Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ Ε. Ε. Ρ.

Από τις πρώτες ημέρες που η ΕΕΡ απέκτησε το πρώτο της γραφείο, στην οδό Χαβρίου, ο Γεώργιος Γεράρδος SV1AG, που ήθελε την πρόοδο της Ένωσης, πρότεινε στο Δ.Σ. να εξουσιοδοτηθεί, ώστε να πιέσει το Υπουργείο για έκδοση αδειάς ερασιτεχνικού σταθμού της Ένωσης για την εξάσκηση των νέων ραδιοερασιτεχνών, το δε χαρακτηριστικό που θα ζητηθεί θα είναι SV1SV και υπεύθυνος θα είναι πάντα ο εκάστοτε Πρόεδρος του Συλλόγου. Ο τότε πρόεδρος Γεώργιος Ζαρίφης SV1AA απεδέχθη την ανωτέρω

πρόταση και υπεσχέθη να βοηθήσει τον Γεράρδο στις ενέργειές του στο Υπουργείο.

Ο Γεράρδος έκανε έκκληση προς όλα τα μέλη να συμβάλουν με διάφορα εξαρτήματα που πρέπει να μαζευτούν, ο ίδιος δήλωσε ότι θα κατασκευάσει τους μετασχηματιστές τροφοδοσίας και διαμόρφωσης που θα χρειασθούν. Την ομάδα σχεδιασμού και συναρμολόγησης ανέθεσε στους Γιάννη Τσιβίδη SV1CZ και Κώστα Μπόζο SV1CN. Είναι αξιοσημείωτο ότι μεγάλη προσφορά σε εξαρτήματα έκανε ο μοναδικός φίλος του Γεράρδου, Charles Jackson SV0AA, Αμερικανός που υπηρετούσε ως αποθηκάριος στην Αμερικανική Βάση της Νέας Μάκρης, προσέφερε πάρα πολλά, αφού περίσσεψαν και μοιράστηκαν στα μέλη.

Η έκδοση της άδειας πέρασε από πολλές συμπληγάδες, τελικά εξεδόθη με το παραπάνω διακριτικό SV1SV και τα εγκαίνια της λειτουργίας έγιναν με πανηγυρικό εορτασμό στο εντευκτήριο της οδού Ακαδημίας, αφού ο Γεώργιος Βερναρδάκης SV1AB εξασφάλισε από κάποιον Αμερικανό ένα δέκτη της HEATH-KIT mod HR-10. Εγκατεστάθη και μία κεραία για τα 40 και 20 μέτρα και μόνιμος χειριστής του Σταθμού εγκατεστάθη ο Άνθιμος SV1EX, ερχόταν πρώτος και έφευγε τελευταίος.

Ένα άλλο μεγάλο κατόρθωμα του Δ.Σ. την εποχή αυτή ήταν η απόκτηση από τον ΕΟΤ 200.000 καρτών - καρτ ποστάλ - ελληνικών περιοχών από την μία πλευρά και από την άλλη είχε τυπωθεί QSL και έγινε διανομή κατά χιλιάδες στους αδειούχους τότε SVμπόιδες!

Ο Γεώργιος Γεράρδος ήταν φανατικός υποστηρικτής της νέας τεχνολογίας, αφού φρόντιζε για τις δικές του τουλάχιστον κατασκευές να αποτελούνται από ό,τι πιο σύγχρονο εξάρτημα υπήρχε στην παγκόσμια αγορά! Το 1971 πλησίασε κάποιον Αμερικανό και αγόρασε για την ΕΕΡ ένα πομποδέκτη της HEATH-KIT με διαμόρφωση SSB, mod. SB-100, αντί του συμβολικού ποσού των 5000 δραχμών, για να χρεώσει με ακόμη λιγότερα χρήματα το Σύλλογο, το επήρε χωρίς τροφοδοτικό, αυτό το κατασκεύασε ο ίδιος, προσφέροντάς το δώρο στην ΕΕΡ.

Ορισμένοι, που έκαναν εμπόριο τα μεταχειρισμένα, τα μοσχοπωλούσαν και έκαναν κόνομες, τους κακοφάνηκε και είπαν: «Τι να το κάνουμε αυτό; Ο σύλλογος έχει μηχανήμα. Έχει το AM που έφτιαξε ο Γιάννης Τσιβίδης SV1CZ με τον Κώστα Μπόζο SV1CN!» Όχι, ο σύλλογος χρειάζεται και SSBικό, είπε ο Γεράρδος. Έτσι αγοράστηκε το πρώτο SSB μηχανήμα της Ε.Ε.Ρ., το οποίο σήμερα κοσμεί ένα μέρος μιας βιτρίνας στα εντευκτήρια της!

Σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές, η Ε.Ε.Ρ. διαθέτει εκτός από τις ιδιοκατασκευές του αείμνηστου Γεωργίου Γεράρδου SV1AG ακόμα δύο αξιόλογους πομποδέκτες: Ένα KENWOOD, που άφησε «κληρονομιά» ο πολύ καλός μας φίλος Γιώργος Τσελέντης SV1PM, που έφυγε πρόωρα, και ολόκληρη τη σειρά COLLINS S/LINE, 32S-3, 75S-3 και το LINEAR που χάρισε η οικογένεια του πρωτοπόρου του Ελληνικού Ραδιοερασιτεχνισμού και Επίτιμου Μέλους της Ε.Ε.Ρ., Σωκράτη Κουτρουβή SV1AE.

1821-1971 150 ΧΡΟΝΙΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Το 1971 η Ελλάδα συμπλήρωνε 150 χρόνια Ελευθερίας, αφού κατόρθωσε ύστερα από 400 ολόκληρα χρόνια ν' αποτινάξει τον τουρκικό ζυγό, να σπάσει τις αλυσίδες της σκλαβιάς και να αναπνεύσει τον καθαρό αέρα της λευτεριάς!

Το δικτατορικό καθεστώς, γιόρταζε με διάφορες εκδηλώσεις τα 150 χρόνια από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821. Ο τότε Αντιπρόεδρος της Ε.Ε.Ρ. Γιώργος Γεράρδος, πανέξυπνος όπως ήταν, κατόρθωσε και έπεισε το στρατιωτικό καθεστώς ότι η επανάσταση του 1821 έχει κάποια σχέση με την 21η Απριλίου! Έτσι πέτυχε να τυπώσει στο Εθνικό Τυπογραφείο δίπλωμα τετραχρωμία - στο επάνω μέρος μέσα σ' ένα κίτρινο ήλιο έγραφε 1821 / 1971 και από κάτω στο κέντρο κυμάτιζε η

Γαλανόλευκη και κάλυπτε το μισό δίπλωμα - για τις επετειακές εκπομπές που έγιναν από τα μέλη της EEP εκείνη την περίοδο και θα έπαιρναν ραδιοερασιτέχνες σ' όλο τον κόσμο. Είχε ζητήσει ο SV1AG από το Υπουργείο Συγκοινωνιών για την εορταστική 150/ετηρίδα να χορηγηθεί για όλο το 1971 στους Έλληνες ραδιοερασιτέχνες το χαρακτηριστικό SV1/21, όμως ο τότε πρόεδρος της 3EP Κώστας Ψιλογιάννης SV1DB, με τις διασυνδέσεις που είχε η οικογένειά του στο καθεστώς, πέρασε το δικό του, εχορηγήθηκε το SZ0--

Αναφορά για τις εορταστικές αυτές εκπομπές από όλους τους Έλληνες Ραδιοερασιτέχνες καθώς και για το Δίπλωμα, που θα αποκτούσαν από την E.E.P. όσοι έκαναν 10 επικοινωνίες με SZ0-- σε όλες τις συχνότητες SSB και CW, έκανε το περιοδικό QST στις αρχές του 1971. Τότε το Cluster ήταν ανύπαρκτο, όμως κάθε φορά που ακούγονταν στον αέρα το SZ0--, γινόταν χαμός, οι περισσότεροι από εμάς άπειροι σε τόσες πολλές κλήσεις, δυσκολευόμαστε να βάλουμε μια σειρά, η διάδοση ήταν πολύ καλή και η φωνή της Ελλάδας έφτανε σ' όλη την υδρόγειο. Οι QSL γράφονταν κατά χιλιάδες, αφού υπήρχαν άφθονες, προσφοράς EOT, η E.E.P. είχε τυπώσει QSL/σημα, σε μορφή γραμματόσημου, σε φύλλα των 100, τα οποία προμηθεύονταν τα μέλη και στοίχιζε το ένα μία δεκάρα, επικολλούνταν στις κάρτες και έφευγαν πακέτα σε κάθε χώρα, με δαπάνη του QSL Bureau της E.E.P.

Η Ε.Ε.Ρ. ΣΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ YENEΔ

Στη συνέχεια των εορταστικών εκδηλώσεων για τα 150 χρόνια από την κήρυξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821, ο τότε Αντιπρόεδρος της EEP Γιώργος Γεράρδος ύστερα από συνεννόηση με τον «Μπιρμπιλομάτη», όπως αποκαλούσε τον δημοσιογράφο Δημήτρη Ρίζο, εργαζόμενο τότε στον τηλεοπτικό σταθμό της YENEΔ στην οδό Μεσσογείων, οργάνωσε ημίωρη εκπομπή κάποια Κυριακή, αμέσως μετά το μεσημεριανό Δελτίο Ειδήσεων, με θέμα: «ο Ραδιοερασιτεχνισμός στην Ελλάδα».

Η αποστολή ήταν στελεχωμένη από τον Αντιπρόεδρο SV1AG, ο οποίος θα έδινε την συνέντευξη στον «Μπιρμπιλομάτη» για τον ραδιοερασιτεχνισμό, τον Λοΐζο Αβραμίδη SV1AR, που θα χειριζόταν τον σταθμό, τον Κώστα Λυκιαρδόπουλο SV1CC, που είχε φέρει μαζί του ένα πλαστικό κατσαβιδάκι για τη ρύθμιση του τρίμερ, που έκανε τον Γεράρδο να πετάει φωτιές και από τα αφτιά, γιατί δεν του το είπε να το φτιάξει και να λέει «*τέτοιες χοντράδες δεν επιτρέπονται για την EEP*» και τον Γιάννη Σταματόπουλο SV1HE, που είχε αποστολή να κρεμάσει το δίπολο στα γύρω πεύκα.

Η ομάδα ξεκίνησε στις 11 ώρα το πρωί από το εργαστήριο ΡΑΔΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ στην οδό Πεσματζόγλου με εξοπλισμό ένα δίπολο για τα 20 μέτρα, 30 μέτρα καλώδιο coaxial RG11, ένα πομποδέκτη HEATH-KIT HW-100 με μία τρύπα 5X5 εκατοστά στο καπάκι, για τη ρύθμιση του carrier nul! και ένα LINEAR HEATH-KIT SB 220, προσφορά του SV1CC.

Όταν οι τεχνικοί του σταθμού είδαν το LINEAR, αντέδρασαν λέγοντας ότι η εκπομπή γίνεται ζωντανή και φοβούνται παρεμβολή στην κάμερα και τον ήχο και αν συμβεί αυτό θα διακόψουν αμέσως τη συνέντευξη! Ο Γεράρδος τους καθησύχασε, πράγματι δεν έγινε καμία παρεμβολή. Ο Αντιπρόεδρος μας έκανε λεπτομερή ανάλυση τι είναι ο ερασιτέχνης εκπομπής και ποια τα οφέλη για το κοινωνικό σύνολο, αλλά και για αυτόν τον ίδιο και την οικογένειά του. Έγιναν επαφές με ραδιοερασιτέχνες της Γερμανίας και με Έλληνα της Αυστραλίας, που ήταν σε αναμονή, το χαρακτηριστικό του σταθμού ήταν SV1SV και όχι το SZ0SV.

Ο Ψιλογιάννης SV1DB κατηγόρησε τον Γεώργιο Γεράρδο γι' αυτήν την παρουσίαση στο Υπουργείο, ότι χρησιμοποίησε παράνομα το SV1SV και όχι το SZ0SV και LINEAR παράνομο, αλλά του Γεράρδου δεν ίδρωνε το αυτί του, διότι είχε έτοιμο το τέλος της 3EP με τον νέο Νόμο που ετοίμαζε και ραδιοερασιτεχνική σιωπή για τον SV1DB, αφού είχε στη φαρέτρα του στοιχεία για τις μεγάλες ατασθαλίες που είχε κάνει στα οικονομικά της 3EP και στην κομπίνα των κεραιών της Πολιτικής Αεροπορίας.

ΡΑΔΙΟΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΣΜΟΣ - Κ.Υ.Π. ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Αν και ο «ερασιτεχνης εκπομπής, είναι πατριώτης», όπως έγραφε με τόλμη στο 1ο τεύχος του περιοδικού ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ το 1957 ένας από τους πρωτοπόρους του Ελληνικού Ραδιοερασιτεχνισμού, ο Γεώργιος Γεράρδος «μόνον εδώ στον τόπο μας ο ερασιτέχνης ασυρμάτου θεωρείται από διάφορες κρατικές υπηρεσίες πρόσωπο επικίνδυνο ή ύποπτο! Γι' αυτό το ένα του πόδι είναι στη φυλακή, το άλλο απομένει για να βρεθεί στα σίδερα!»

Η σύζυγος του SV1AA είχε περιγράψει στον SV1HE το παρακάτω περιστατικό:

«Ο Γιώργος μου ασχολείται με τον ασύρματο από μαθητής. Του αρέσει, το ξέρω τι να κάνω; Όμως και εγώ έχω υποστεί ελέγχους. Ένα πρωί γύρω στο 1950 εδώ στη Ζαΐμη 26 χτύπησαν την εξώπορτα δυο κύριοι με πολιτικά. Μόλις άνοιξα, μ' έσπρωξαν και εμπήκαν μέσα. «Τι θέλετε;» τους ρωτάω. «Έρευνα, να κάνουμε έρευνα, να βρούμε ένα μυστικό ασύρματο, που εκπέμπει σήματα από αυτό το σπίτι!» Τους απάντησα «Ε, σιγά, δεν είναι μυστικός, είναι του άνδρα μου, επάνω στο γραφείο του, αλλά ο άνδρας μου τώρα είναι στην υπηρεσία του!» «Και ποιος είναι, κυρία, ο άνδρας σας, τι δουλειά κάνει;» «Κύριοι», τους απάντησε, «ξέρετε, ο άνδρας μου είναι ο Υποστράτηγος της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης Γεώργιος Ζαρίφης, όμως τώρα είναι στο γραφείο του!» Οι δύο επισκέπτες αντάλλαξαν μεταξύ τους μια γρήγορη ματιά, ζήτησαν δύο βιαστικές συγνώμες, έκαναν μια βαθιά υπόκλιση στην κυρία Ζαρίφη και χάθηκαν στο δρόμο! Τότε ο SV1AA δεν είχε άδεια!»

Σε προηγούμενες σελίδες έχει αναφερθεί για τη σύλληψη των SV1AG, SV1AC, SV1AF από την Ασφάλεια με την κατηγορία ότι επικοινωνούσαν με το Παραπέτασμα και ήσαν συνεργάτες του Μάρκου Βαφειάδη.

Στις 21 Απριλίου 1967 η Κ.Υ.Π., έδωσε εντολή στα αστυνομικά τμήματα να σφραγίσουν τους ασυρμάτους των ραδιοερασιτεχνών και τον πολύγραφο της Ε.Ε.Ρ.

Για να γίνει η συνεδρίαση του Δ.Σ. της ΕΕΡ στις 19 Ιουλίου 1967, το Παράρτημα Ασφαλείας Αθηνών, με τη σύμφωνη γνώμη της Κ.Υ.Π., έδωσε ειδική άδεια.

Λίγες ημέρες μετά από μια προβολή ταινίας στο εντευκτήριο της ΕΕΡ στην Δεξαμενή, το Παράρτημα Ασφαλείας της περιοχής κάλεσε τον Γεώργιο Γεράρδο, για να δώσει λεπτομερείς εξηγήσεις γιατί επισκέφθηκε την Πρεσβεία της τότε Σοβιετικής Ένωσης, μαζί με τον Χρίστο Παπακίτσο, καθηγητή τότε στη ΡΑΔΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ του Μιχ. Αναστασιάδη. Ο Γεράρδος δήλωσε ότι έπρεπε να γίνει προβολή ταινίας που είχε φέρει ο Πρέσβης Βασίλης Βιτσαξής, την οποία θα παρακολουθούσε και ο ίδιος, ζήτησε να δανειστεί από την Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού μηχανή προβολής 16 χιλιοστών, αλλά δεν υπήρχε δυνατότης, αλλά ούτε και γνωστός και φίλος του από την εταιρία ΦΙΝΟΣ μπορούσε γι' αυτήν την ημέρα, έτσι παρακάλεσε τον φίλο του Παπακίτσο, που μιλάγε ρώσικα, να τον βοηθήσει, πράγμα που έγινε!

Το 1969 ο Κώστας SV1CC είχε την αφέλεια να λέει στον αέρα, ότι έχει πάρει άδεια από την ΚΥΠ για LINEAR και δεν εκπέμπει μόνο με 50 Βατ που έγραφε η άδεια. Εξαιτίας αυτής της απερισκεψίας έγινε επιδρομή στο σπίτι του από την ΚΥΠ, που τα σήκωσε όλα! Για να επιστραφούν έβαλε ο Γεράρδος τις Υψηλές Γνωριμίες, τις ίδιες που είχε βάλει και για λογαριασμό του το 1967, όταν αντιδρούσε η ΚΥΠ για την άδειά του!

Η ΚΥΠ ήταν πάλι αυτή η οποία γνωμοδότησε για την απόλυση του Σωκράτη SV1AE από τη ΔΕΗ και του ζήτησε ακόμη να υποβάλει την παραίτησή του από Πρόεδρος της ΕΕΡ, λέγοντας ότι λόγω της απόλυσης

δεν δικαιούται να είναι εκλεγμένος Πρόεδρος.

Άλλο περιστατικό είναι αυτό που είχε ο Γιώργος SV1AB, όταν κάποιο μεσημέρι πήγε η ΚΥΠ με δυο αυτοκίνητα με συμβατικές πινακίδες στο σπίτι του στο Περιστέρι και τα σήκωσε όλα, χωρίς να δώσουνε την παραμικρή εξήγηση, όμως αφού τα ήλεγξαν, τα επέστρεψαν όλα μετά από μερικές ημέρες.

Το 1971 συνελήφθη φοιτητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κρατήθηκε στη Γενική Ασφάλεια, υπέστη άγριο ξυλοδαρμό, γιατί βρέθηκε στην κατοχή του απόρρητο μυστικό των ΗΠΑ! Ήταν ένα εξάρτημα που είχε πάρει από το Μοναστηράκι, νομίζοντας ότι είναι φίλτρο για να κατασκευάσει σταθμό SSB, και ζητούσε τεχνικές πληροφορίες από το εργοστάσιο που το κατασκεύασε!

Όμως η ΚΥΠ την ΕΕΡ την είχε και για πραγματογνώμονα. Αρκετές φορές καλούσε τον Πρόεδρο να τους συνοδεύσει στις εφόδους που έκαναν, για να γνωμοδοτήσει αν τα αναβρεθέντα είναι πομποί! Ο Πρόεδρός μας φρόντιζε να τον συνοδεύει κάποιο μέλος, για να έχει και άλλοθι. Το πιο συγκλονιστικό απ' όλα είναι αυτό στις 18 Νοεμβρίου στα Πατήσια, που συνελήφθη ένας μαθητής 13 χρόνων!

Ακόμα, ο Νόμος 1244 δεν θα πέραγε, αφού η ΚΥΠ τον γύρισε πίσω, επειδή περιελάμβανε άρθρο που επέτρεπε το mobile. Αποτέλεσμα ήταν ότι, προκειμένου να προχωρήσει το νομοσχέδιο, αναγκάστηκε ο Γεράρδος να διαγράψει από το σχέδιο Νόμου αυτό το άρθρο!

Το νταραβέρι με την Ασφάλεια είχε πολύ απασχολήσει τον Πρόεδρό μας, το είχε ζυγίσει αρκετά και έλαβε την απόφαση ότι μάλλον δεν έπρεπε να ρισκάρει να αρνηθεί, όταν τον καλούνε!

Το τελευταίο γνωστό συμβάν συνέβη ένα βραδύ του 1997, όταν ο νεαρός ραδιοερασιτέχνης Ανδρέας Γεωργακόπουλος SV1DKD συλλαμβάνεται στην περιοχή της Γλυφάδας, ενώ χειρίζεται ένα φορητό VHF. Στο αστυνομικό τμήμα που οδηγήθηκε, αν και έδειξε την νόμιμη άδεια κατοχής και λειτουργίας ερασιτεχνικού σταθμού ασυρμάτου, το μηχάνημα κατασχέθηκε και εν συνεχεία εστάλη στο Υπουργείο Συγκοινωνιών να διαπιστωθεί εάν παρεμβάλλει την Αστυνομία! Η απάντηση του Υ.Σ. ήταν αρνητική.

Μετά από τα παραπάνω περιστατικά ο πρώην Υπουργός Τάσος Μαντέλης έκανε επερώτηση στη Βουλή στις 8 Σεπτ. 2003, με θέμα έλεγχοι δραστηριότητας Ραδιοερασιτεχνών, για να απαντήσει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, γιατί δεν εφαρμόζεται ο Νόμος 2801, αφού έχουν άδειες συλλαμβάνονται!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΕΡΑΡΔΟΣ SV1AG: «ΩΡΑ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΤΑ ΣΥΚΑ ΣΥΚΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΚΑΦΗ, ΣΚΑΦΗ!»

Όταν περάσουν αρκετά χρόνια, 30 ή 40, μετά από το κάθε συμβάν, τότε αρχίζει να γράφεται σιγά σιγά αυτό που λέγεται «ιστορία».

Στην πραγματικότητα, εκτός από τους πρωταγωνιστές κάθε γεγονότος, οι «κομπάρσοι» παίζουν σπουδαίο ρόλο. Δύσκολα μπορεί να μάθει κανείς από τους «κομπάρσους», αυτούς πρέπει να τους τσιγκλίσεις, για να γράψουν ορισμένοι κάποια γεγονότα, που τα προσπέρασαν. Όμως υπάρχει ακόμα χρόνος, να τα δούνε και να πάρουν θέση.

Εδώ πρόκειται για μια ομάδα ανθρώπων, που μέσα σ' αυτούς ένας είναι στην κορφή όλων, που ξεχώρισε για την φιλοπατρία, την αγάπη για τον άνθρωπο, την τιμιότητα, την συμπάρασταση στις δύσκολες στιγμές, την εργατικότητα, το ήθος, και για ό,τι καλό και αγαθό έδωσε ο Θεός ή η φύση. Ένας κομπάρσος σ' αυτή την ιστορία είμαι και εγώ, ο Γιάννης SV1HE, που περισσότερα από 10 χρόνια υπήρξα η σκιά αυτής της μεγάλης προσωπικότητας, που άκουγε στο όνομα Γεώργιος Ε. Γεράρδος SV1AG.

Ο Κομφούκιος πριν από 2500 χρόνια έλεγε «πιστεύω ότι ένας άνθρωπος έχει πραγματικά κάποιαν αξία, αν ακούω όχι μόνον τους ανθρώπους που εκτιμώ να τον εκθειάζουν, μα και τους κακούς και τους ανάξιους να τον συκοφαντούν και να τον κατακρίνουν».

Ο Γεράρδος σαν Ραδιοερασιτέχνης στην αρχή ήταν χωρίς άδεια, αλλά αργότερα, με οποιαδήποτε μορφή αδείας, η εκπομπή του ήταν μέσα στα πλαίσια της αδείας, ανεξαρτήτως αν έκανε πειράματα με μεγαλύτερη ισχύ, τότε χρησιμοποιούσε πάντα dummy load.

Από το πρώτο τεύχος του περιοδικού ΡΑΔΙΟΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ του συλλόγου Σ.Ε.Ρ.Ε., αφιέρωσε στήλη για την ενημέρωση των ανύπαρκτων τότε αδειούχων ερασιτεχνικής εκπομπής. Κατηγορήθηκε πως απομάκρυνε τους νέους από το ραδιοερασιτεχνισμό, τον παρουσιάζουν σαν μία αμφιλεγόμενη προσωπικότητα, ότι έκανε επίδειξη ικανοτήτων, ότι ήταν εγωιστής, απόμακρος, αποθάρρυνε τους νέους, τελειομανής, ενώ αντίθετα ακόμα και τις ώρες εργασίας του πρόθυμα ενημέρωνε τους νέους που ζητούσαν τεχνικές πληροφορίες, μάλιστα έλεγε αστεειυόμενος, «*τεχνικές πληροφορίες και συμβουλές αμοίβονται*». Ακόμα κατηγορήθηκε και για χουντικός, διότι κατόρθωσε και επέρασε ο Νόμος 1244 το 1972, αλλά και αυτό είναι καθαρή συκοφαντία. Για τον Νόμο βοήθησαν οι φίλοι του Βασίλης Βιτσαξής SV1IQ και Σπύρος Παπαγεωργίου SV1KR, λόγω των θέσεων που εργάζονταν.

Όχι μόνο δεν ήθελε, αλλά ούτε και μπορούσε να διανοηθεί ότι η ραδιοερασιτεχνική υπηρεσία θα γίνει «εμπάτε σκύλοι αλέστε», που λέει ο λαός μας.

ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΑΡΔΟΥ

Πολλοί Ραδιοερασιτέχνες υπήρξαν μαθητές του Γεράρδου SV1AG «στη Μεγάλη Σχολή της στοάς Πεσματσογλου», δύο από αυτούς ήταν ο Γιάννης SV1DI και ο έτερος Γιάννης SV1HE, καθόντουσαν ο ένας δεξιά και ο άλλος αριστερά του Δασκάλου και το μάθημα διαρκούσε δύο ολόκληρες ώρες χωρίς διάλειμα, από τις 9 το βράδυ μέχρι τις 11. Παράταση της διδασκαλίας πέραν της ώρας αυτής δεν υπήρχε, γιατί ο Δάσκαλος θα έχανε το τελευταίο τρένο του ηλεκτρικού από Ομόνοια για Πατήσια. Τα μαθήματα περιελάβαναν όλη την ύλη της Ραδιοηλεκτρολογίας και τις κεραίες, τους δέκτες, τους πομπούς, τις διαμορφώσεις SSB και τα περίφημα τότε μηχανικά φίλτρα της COLLINS.

Ένας άλλος μαθητής ήταν ο Στάνης SV1BU, ο οποίος έμαθε όλους τους τύπους υπολογισμού των μετασχηματιστών.

Με το πέρας της εκπαίδευσης ο Μεγάλος Δάσκαλος χάρισε συμπληρωματικό βοήθημα στο Γιάννη SV1HE την 41st EDITION 1964 The radio amateur's handbook.

Ο Γεράρδος συνήθιζε να λέει χαμογελώντας κάτω από το λεπτό μουστακάκι του «*τεχνικές πληροφορίες και συμβουλές αμοίβονται*», αν και τις περισσότερες φορές όταν έκανε επισκευές ερασιτεχνικών μηχανημάτων, όχι μόνο δεν πληρωνόταν για την εργασία του, αλλά, όπως στην περίπτωση του φίλου Παναγή ZL2AAW που είχε έρθει από την Νέα Ζηλανδία το 1971 με ένα YAESU FT 550, που έπαθε βλάβη στο μετασχηματιστή τροφοδοσίας, δεν πληρώθηκε ούτε το σύρμα περιελίξεως ούτε τις διόδους, αφού όπως είπε, υπήρχαν στο εργαστήριο και δεν τα αγόρασε επί τούτου! «*Αυτή είναι εξυπηρέτηση μεταξύ Ραδιοερασιτεχνών, τώρα δεν είμαι επαγγελματίας*», είπε!

Ένα απόγευμα του 1965 ο Γιώργος SV1AB έφερε στο εργαστήριο του ένα χαρτόκουτο από γάλα ΝΟΥΝΟΥ, μέσα υπήρχε μονταρισμένο ένα τροφοδοτικό για τον πομποδέκτη της HEATH-KIT SB-101,

που εδούλευε τέλεια. Το είδε ο SV1AG και είπε πολύ καλά, αλλά εγώ δεν επιτρέπεται να φτιάξω κάτι τέτοιο, γιατί είμαι επαγγελματίας!

Ο Γεώργιος Γεράρδος κατασκευάζει Ραδιοφωνικό Σταθμό για τον Δήμο Άμφισσας

Το 1965 ο Δήμαρχος Άμφισσας κατόρθωσε να αποκτήσει άδεια από το Υπουργείο Συγκοινωνιών για εγκατάσταση στην Άμφισσα τοπικού Ραδιοφωνικού Σταθμού στη συχνότητα 1.155 χιλοκύκλους, διότι το EIP δεν ακουγόταν καλά εκεί.

Την όλη κατασκευή ανέλαβε να πραγματοποιήσει ο Γεώργιος Γεράρδος. Την θαυμάσια αυτή κατασκευή παρακολούθησε από την αρχή μέχρι το τέλος ο Γιάννης Σταματόπουλος. Επρόκειτο για μια επαγγελματική κατασκευή ανώτερης στάθμης, που μόνον ο Γεώργιος Γεράρδος μπορούσε να πετύχει. Χρησιμοποίησε 4 λυχνίες 813 και κατά τις δοκιμές χρησιμοποιούσε για φορτίο λάμπες φωτισμού των 1000 Βατ.

Ο σταθμός λειτούργησε άψογα μέχρι την 21η Απριλίου 1967 και από τότε χάθηκαν τα ίχνη του, όπως χάθηκε και ο Δήμαρχος, που από τη στενοχώρια του έπαθε καρδιακή προσβολή!

Για τον Γεώργιο Γεράρδο πάνω απ' όλα η Ελλάδα και ο ραδιοερασιτεχνισμός

Σε όλο το διάστημα της Δικτατορίας, ερχόταν στο εργαστήριο του τις βραδινές ώρες σε τακτά χρονικά διαστήματα ο Ανταποκριτής του Β.Β.Σ., στην Αθήνα, Γαλλοκαναδός στην υπηκοότητα, ονόματι ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΑΚ ΝΤΟΝΑΛΝΤ, και άφηνε το δημοσιογραφικό μαγνητόφωνο του για «έλεγχο»! Εγώ με διακριτικό τρόπο έφευγα και τους άφηνα μόνους... Αυτό γινόταν ώσπου μία ημέρα το καθεστώς απομάκρυνε τον δημοσιογράφο από τη χώρα ως ανεπιθύμητο...

Ο Γεράρδος SV1AG το 1970 ήταν Αντιπρόεδρος της ΕΕΡ, κατηγόρησε στο Δ.Σ. τον Πρόεδρο SV1AB και μερικά Μέλη του Δ.Σ. ότι δεν προσφέρουν τις απαραίτητες ενέργειες στο σύλλογο, και θα έπρεπε να υποβάλουν την παραίτησή τους, να γίνουν νέες αρχαιρεσίες, ώστε να εκλεγεί νέο Δ.Σ. που να απαρτίζεται από στελέχη δυναμικότερα, με περισσότερη όρεξη για δουλειά.

Λίγο αργότερα, εν αγνοία του SV1AG, ο τότε Πρόεδρος SV1AB χορήγησε βεβαιώσεις της Ε.Ε.Ρ. χωρίς τεστ στους Γρηγόρη Ζάχο (SV1FC) και Νίκο Γεωργακόπουλο (SV1FP), οι οποίοι δεν γνώριζαν τίποτα περί ραδιοερασιτεχνισμού, αλλά με μοναδικό σκοπό να αρχίσουν τηλεφωνική επικοινωνία με το Σάο Πάολο της Βραζιλίας, την ίδια εποχή που άλλοι νέοι με πολλές γνώσεις δεν αποκτούσαν βεβαιώσεις!

Επίσης κατηγόρησε τον Πρόεδρο SV1AB για μαγνητοφωνημένη συζήτησή του με ερασιτέχνες της Ν. Αμερικής, που «απέχει πολύ από το να είναι ερασιτεχνική» και έφερε το θέμα στο Δ.Σ.

Για όλα αυτά τα γεγονότα εξοργίστηκε με τον Πρόεδρο SV1AB, αν και τους συνέδεε εκτός από φιλία και κουμπαριό, ο SV1AG διέκοψε σχέσεις και για να εξομαλυνθούν, πέρασαν 2 ολόκληρα χρόνια.

Ο Πρόεδρός μας SV1AG, δεν δίσταζε να εκφράζει τη γνώμη του με σαφήνεια και να αντιτίθεται ακόμα και σε φιλικά του πρόσωπα, που θεωρούσε ότι θα μπορούσαν να ήσαν εμπόδιο στην πρόοδο του Ραδιοερασιτεχνισμού. Συγκεκριμένα, στην τελευταία Γενική Συνέλευση της Ε.Ε.Ρ της ζωής του που παρευρέθηκε, τάχθηκε φανερά κατά της υποψηφιότητας για Πρόεδρο του φίλου του Σπύρου Τσάλτα SV1AT (υπήρξε οδοντίατρος των Ανακτόρων) και είπε «πρέπει να λέμε τα σύκα, σύκα και τη σκάφη, σκάφη, να ψηφίσετε τον Δέλτα Χοτέλ, (SV1DH), διότι ο Σπύρος Αλφα Ταφ (SV1AT) δεν κάνει για Πρόεδρος»!

Το 1970 ο Σύλλογος Επαγγελματιών Ραδιοτεχνικών Ελλάδος (Σ.Ε.Ρ.Ε.), είχε ατονήσει και θα διαλυόταν, ο Γεράρδος ήταν και σε αυτόν Πρόεδρος, έτσι μπόρεσε να μεταφέρει το τηλέφωνο του ΣΕΡΕ από την οδό Γαμβέτα, στην πλατεία Καραϊσκάκη στην Ε.Ε.Ρ. και ταυτόχρονα να γραφτεί στο όνομα της Ένωσης. Μεταφορές και νέες συνδέσεις τηλεφώνου τότε ήταν χρονοβόρες.

Η ταχυδρομική θυρίδα 564 της Ε.Ε.Ρ από το 1958, ήταν στο όνομα του Γεωργίου Ζαρίφη, για ευνόητους λόγους, που είχαν σχέση με το Υπουργείο, όμως το 1970 ο Γεώργιος Γεράρδος έθεσε θέμα στο Δ.Σ. λέγοντας ότι τώρα δεν υφίστανται λόγοι, επομένως να μεταφερθεί στο όνομα της Ε.Ε.Ρ. Ο Γεώργιος Ζαρίφης στενοχωρήθηκε, λέγοντας ότι για λόγους μόνον ιστορικούς να παρέμενε στο όνομά του, αλλά το Δ.Σ. εδέχθη την πρόταση του Γεράρδου.

Το 1971 εξήτησε από το γραφείο Δημοσίων Σχέσεων του Ο.Τ.Ε. στην οδό Σταδίου 15, και του έδωσαν μία ασπρόμαυρη γιγαντοαφίσα του Δορυφορικού Σταθμού Θερμοπυλών του ΟΤΕ. Παρουσίαζε αριστερά την Ελληνική Σημαία, στο κέντρο την κεραία του σταθμού, και δεξιά τη σημαία της 21ης Απριλίου 1967. Την εκόλησε πάνω σε αφρολέξ και την μεταφέραμε στο εντευκτήριο στην Πλατεία Καραϊσκάκη. Εκεί ο SV1AG ζήτησε ένα κοπίδι και έκοψε το δεξί μέρος της αφίσας που περιελάμβανε τη σημαία σύμβολο της 21ης Απριλίου 1967. Κάποιοι παρευρισκόμενοι τον ερώτησαν, γιατί το έκοψε; η απάντησή του ήταν «δεν χώραγε στον τοίχο»!

Όταν το 1971 ο Νόμος που είχε γράψει είχε κατατεθεί στη Βουλή, πληροφορήθηκε ότι ο Ψιλογιάννης SV1DB από την 3EP είχε έτοιμες πλέον από τις 200 αιτήσεις να σταλούν στο Υπουργείο, για να εκδοθούν οι άδειες. Ο SV1AG φοβούμενος ότι οι περισσότερες από αυτές τις βεβαιώσεις εδόθηκαν καταχρηστικά, έκανε προσφυγή στο Υ.Σ. και εξήτησε να σταματήσει το Υπουργείο να δέχεται αιτήσεις. Τότε ίσως κάποιοι ικανοί να έχασαν, όμως αυτοί ήταν ελάχιστοι, οι περισσότεροι που θα έπαιρναν άδεια, θα αγνοούσαν τι είναι ραδιοερασιτέχνης. Δεν ήθελε με κανένα τρόπο να δυσφημείται η χώρα, γι' αυτό όταν πληροφορήθηκε ότι Αμερικανός Ραδιοερασιτέχνης έλεγε ότι «οι Έλληνες είναι απατεώνες» εξαιτίας του SV1DB, φρόντισε και έλαβε έγγραφη αναφορά εις βάρος του SV1DB, την οποία κατέθεσε στο Υπουργείο.

Το 1977 ο Γεώργιος Γεράρδος οργάνωσε εκδρομή της Ε.Ε.Ρ. στο Δορυφορικό Σταθμό Θερμοπυλών του Ο.Τ.Ε. Είχε φροντίσει και είχε εγκριθεί άδεια ξενάγησης σε όλες τις εγκαταστάσεις. Το μεσημέρι έγινε μεγάλη «κατεδάφιση» στα Καμένα Βούρλα.

Μία χειμωνιάτικη χιονισμένη ημέρα της 14ης Φεβρουαρίου 1979, ο Πρόεδρος SV1DH ανακοινώνει στο Δ.Σ. τον θάνατο του Επιτίμου Προέδρου της Ε.Ε.Ρ. Γεωργίου Γεράρδου SV1AG. Σύσσωμο το Δ.Σ. παρέστη στην κηδεία του στο Νεκροταφείο του Κόκκινου Μύλου και τον αποχαιρετιστήριο λόγο εκφώνησε ο Πρόεδρος.

Εγώ και όλοι οι άλλοι φίλοι, που είχαμε την ευτυχία να βρεθούμε αυτά τα χρόνια κοντά στον μεγάλο αυτό άνθρωπο, πατριώτη, αγωνιστή και οραματιστή του Ελληνικού Ραδιοερασιτεχνισμού, έχουμε τις καλύτερες αναμνήσεις της ζωής μας, που τίποτα δεν θα μπορέσει να σβήσει...